

SVIM MEDIJIMA

Zagreb, 17. siječnja 2020.

Prijedlog Odluke o novčanoj pomoći za roditelja odgojitelja neprihvatljiv je protuustavni napad na obitelj, roditeljstvo i dobrobit djece kroz relativiziranje i suptilno redefiniranje ustavne definicije braka

Postupak donošenja navedenog propisa u nadležnosti je Skupštine Grada Zagreba, a deklarirana svrha je pronatalitetna politika. Navedena bi se ostvarila kroz novčanu pomoć za roditelje odgojitelje koji za to ispunjavaju propisane uvjete. Kao Zaklada koja promiče zaštitu života, braka i obitelji, pozdravljamo mjere koje doprinose pronatalitetnoj politici, ponajviše zbog loše demografske situacije u Hrvatskoj. No smatramo da je predmetnu odluku nužno podvrći stručnoj analizi, prvenstveno zbog činjenice da se ovom odlukom pod kategoriju roditelja odgojitelja uvrštavaju fizičke osobe koje nisu roditelji niti prema pravnoj, sociološkoj ili drugoj legitimnoj definiciji.

Naime, u čl. 1. st. 1 pored majke, oca, skrbnika, uvrštava se i „partner skrbnik“, kategorija propisana *Zakonom o životnom partnerstvu osoba istog spola*. Sukladno tom Zakonu radi se o partneru koji živi u registriranoj istospolnoj zajednici s roditeljem djeteta za kojega se ostvaruje novčana pomoć. Drugim riječima „partner skrbnik“ nije roditelj već predmetna odluka proizvoljno proširuje pojam roditelja na kategoriju „partnera skrbnika“. Pored toga, nije jasno kako bi se financiranjem „partnera skrbnika“ doprinosilo pronatalitetnoj politici. Naime, pronatalitetna politika može imati smisla jedino ukoliko stimulira rađanje djece, dok se u slučaju „partnera skrbnika“ radi o osobama muškog ili ženskog spola koje su se opredjeljenjem za život u istospolnoj zajednici odrekle rađanja djece, a djecu im u takvim zajednicama, prema hrvatskom zakonodavstvu, nije dozvoljeno niti posvojiti ni udomiti. Stoga je jasno da uvrštavanje „partnera skrbnika“ u kategoriju roditelja odgojitelja ne može imati pronatalitetnu svrhu pa bi izdvajanje javnog novca za navedenu kategoriju bilo neopravdano. Također, Ustavni sud RH u svojoj odluci od 21. 9. 2017. ističe da je RH stranka *Konvencije o pravima djeteta* koja u čl. 16. izrijekom štiti čast i ugled djeteta, stoga u svim postupcima koji se odnose na skrb o djeci središnje mjesto mora imati najbolji interes djeteta. Pri tome se misli na pravni standard iz preambule *Konvencije* koja kaže da „djetetu, zbog njegove tjelesne i mentalne nezrelosti, potrebni posebna zaštita i skrb...“.

Drugim riječima, potrebni su mu otac i majka, a predmetna odluka, osim što destimulira pronatalitetnu politiku, relativizira brak kao zajednicu muškarca i žene, redefinira roditeljstvo u prirodnom smislu i u smislu posvajanja ili udomiteljstva te potiče stvaranje nezdravog te konfuznog ambijenta koji nikako nije u najboljem interesu djeteta.